

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 94/22

Люксембург, 2 юни 2022 г.

Решение на Съда по дело C-43/21 | FCC Česká republika

Удължаването на периода на експлоатация на депо за отпадъци само по себе си не представлява съществена промяна на разрешителното за инсталацията

В случай на такова удължаване не се изисква операторът на депото да иска ново разрешително. В тази хипотеза Директивата относно емисиите от промишлеността не задължава държавите членки да позволяват на заинтересованата общественост да участва в процеса на вземането на решения, нито да ѝ гарантират право на обжалване по съдебен ред, за да оспори законосъобразността му.

FCC Česká republika експлоатира депо за отпадъци в район Прага Дяблице (Чешка република) въз основа на разрешително, издадено през 2007 г. В края на 2015 г. FCC Česká republika подава заявление до кметството на град Прага за отлагане на предвидената дата за прекратяване на експлоатацията, а именно 31 декември 2015 г. Кметството на град Прага уважава заявлението и отлага датата на приключване на депонирането на отпадъци за 31 декември 2017 г.

Район Прага Дяблице и Spolek pro Ďáblice, чешко сдружение за опазване на околната среда, подават жалба срещу това решение пред чешкото Министерство на околната среда, което я отхвърля като недопустима, тъй като жалбоподателите не са участвали в процедурата по изменение на разрешителното за експлоатация. Жалбоподателите обжалват решението на министерството пред чешките съдилища, като се позовават на това, че удължаването на срока на експлоатацията на депото е съществена промяна на разрешителното за експлоатацията му, а това дава право на участие на заинтересованата общественост съгласно Директивата относно емисиите от промишлеността¹.

Сезиран с подадена по спора касационна жалба, чешкият Върховен административен съд отправя запитване до Съда дали удължаването на периода на експлоатация на депото, без да се променят нито одобрените максимални размери на инсталацията, нито допустимият ѝ общ капацитет, само по себе си представлява съществена промяна на разрешителното за експлоатацията ѝ по смисъла на Директивата.

С постановеното на днешна дата решение Съдът припомня, че съгласно Директивата съществена промяна на инсталация е, от една страна, нейното разширение, и от друга, промяната на естеството или на функционирането ѝ, ако може да доведат до значително отрицателно въздействие върху човешкото здраве или околната среда.

Съдът обаче констатира, че удължаването на периода на експлоатация на депо за отпадъци само по себе си

¹ Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 2010 г., стр. 17).

не променя периметъра на инсталацията, нито капацитета за съхранение, предвиден в първоначалното разрешително, и следователно не представлява разширение на инсталацията. Също така удължаването на периода на депониране на отпадъци само по себе си не представлява промяна на инсталацията, било то на нейното естество или на функционирането ѝ. Всъщност, след като Директивата не предвижда задължение в първоначалното разрешително да бъде посочена продължителността на експлоатацията, тя не може да изисква за простото удължаване на експлоатацията да бъде издадено ново разрешително.

Следователно удължаването на периода на експлоатация на депо за отпадъци само по себе си не представлява съществена промяна на разрешителното за експлоатацията му. Ето защо от държавите членки не се изисква да задължават оператора на депо да иска ново разрешително, когато предвижда само такова удължаване в рамките на вече разрешения допустим общ капацитет за съхранение. В такъв случай Директивата не предоставя на заинтересованата общественост правото да участва в процедурата, в която се разрешава удължаването, нито да обжалва по съдебен ред, за да оспорва законосъобразността му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Поддържайте връзка!

